

ČARO JESENE

- táto upútavka pozývala na jesennú výstavu, ktorá sa konala v nedeľu 6. októbra v kultúrnom dome. Nové zloženie kultúrnej komisie už absolvovalo organizovanie svojej prvej výstavy – veľkonočnej. Aj táto mala svoje prvenstvo – bola prvou jesennou. Kultúrna komisia v zložení Mgr. Zuzana Dolná, Irena Bujnová, Ing. Zuzana Holáková, Mgr. Nadežda Lojek, Dušan Hudok a Katarína Konušiková mali plné ruky práce už predtým. V sobotu preberali exponáty od vystavovateľov.

Na výstavu prinieslo ovocie, zeleninu, kvety, huby, skrátka poklady jesene 36 vystavovateľov: materská škola, základná škola, Ivan Kňaze, Alexík Varga, Nicolka a Nicolasko Jakubekovi, Natália Knížatová, Jozefína Bujnová, Jozef Neštepňý, Anna Stanková (Milanova), Mgr. Zuzana Dolná, Emília Hudoková, Ing. Zuzana Holáková, Dušan Hudok, Mia Ondříšková,

Klára Pavlovičová, Lubomíra Eliášová, Naishka Eisenberg, Mgr. Nadežda Lojek, Alena Adamusová, Irena Bujnová, Mgr. Margita Dzianová, Jozefína Malíšková, Dáša Hudoková, Mária

Dobiašová, rodina Maláková, Anna Stanková, Diana Strmeňová, Mária Dolná, Marián Radošovský, Milan Hudok st., Peter Kňaze, Marek Bujna, Jana Sandecká (Kaplánová), Dana Hudoková, Marta Najmanová, Karol Mlynařík.

Organizátorov potešila Mária Dobiašová, ktorá pravidelne prispieva svojimi výpestkami. Keby sa udeľovali diplomy, tak jeden by obdržala ako najstaršia vystavovateľka, má totiž 86 rokov! Najviac na výstavu prispeli tradične školáci a škôlkari. Žiaci zo základnej školy na hodinách výtvarnej výchovy či v školskom klube vyrobili mini sovičky, papierové kukurice, mini veveričky. Ufón Filipka Laboša zhotovený z tekvic vyzerá

(Pokračovanie na str. č. 6)

■ Jubilujúce manželské páry, ktoré prijali pozvanie na oslavu v kultúrnom dome spolu so starostom obce.

JESEŇ JE DAR

... aj tieto slová zazneli z úst starostu obce, ktorý sa našim starším spoluobčanom prihovoral v nedeľu 27. októbra pri príležitosti mesiaca úcty k starším. Tohtoročná slávnosť bola iná, ako tie predošlé. Mgr. Zuzana Dolná navrhla uctiť si manželské páry, ktoré v tomto roku oslávili jubileum spolužitia. Anna a Miloš Markoví, Marta a Karol Deviatkoví sú manželmi 40 rokov. V dobrom i v zlom 50 rokov spolu prežili Jolana a Jozef Babkovičovi, Katarína a Ján Bielichovi aj Antónia a Vendel Čavojví. Už neuveriteľných 60 rokov kráčajú spolu životom Anna a Pavel Neštepňí. Všetky páry obdržali od starostu gratulácie, kvietok a malé darčeky. Samozrejme, nechýbal ani pestrý kultúrny program, do ktorého prispeli deti MŠ, ZŠ, spevácke zbory Chor de Clus a Klížania.

Text a foto – Ing. Zuzana Holáková

MIMORIADNY MISIJNÝ MESIAC

Predposlednú októbrovú nedeľu slávime každý rok ako Misijnú nedeľu. V tomto roku Svätý Otec František vyhlásil celý október za *Mimoriadny misijný mesiac*. Svoje poslanstvo začína slovami: „Drahí bratia a sestry, požiadal som celú Cirkev, aby v októbri 2019 prežívala mimoriadnym spôsobom misijný rozmer a pripomenula si tak sté výročie promulgácie apoštolského listu Maximum illud pápeža Benedikta XV. (30. november 1919). Prorocká jasnozrivosť jeho apoštolskej iniciatívy mi potvrdila, aké je aj dnes dôležité obnoviť misionárske úsilie Cirkvi, dať silnejší evanjeliový dôraz na jej poslanie ohlasovať a prinášať svetu spásu umučeného a vzkrieseného Ježiša Krista.“

Mesačník občanov Veľkého Klíža

číslo 10.

rok 2019

ročník XXIV.

V ďalšej časti Svätý Otec vysvetľuje, že názov tohto jeho poslanstva je rovnaký, ako téma misijného októbra - *Pokrstení a poslani: Kristova Cirkev na misiách vo svete*. Pripomína nám, že v krste sme dostali dar viery. Skutočnosť, že Bohu pri-náležíme ako jeho synovia a dcéry, nikdy nie je len individuálnou záležitosťou. Zo spoločenstva s Bohom – Otcom, Synom a Duchom Svätým – sa rodí nový život, na ktorom máme účasť spolu s mnohými inými bratmi a sestrami. Tento Boží život je dar, o ktorý sa treba deliť a hlásať ho. To je zmysel misií. Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení, keď poznajú pravdu a zakúsia jeho milosrdenstvo prostredníctvom Cirkvi. (Krátky obsah prvej časti tohto poslanstva).

(Pokračovanie na str. č. 3)

■ Investičnou akciou roka 2019 bola obnova námestia v Klížskom Hradišti. Asfaltovanie bolo dokončené 2.októbra (viac o téme vnútri čísla).

Foto – Peter Maťašeje

Beažošeláme

V mesiaci október 2019 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Ivan Chvojka 50 rokov

Ján Šuster 60 rokov

Darina Kružincová 60 rokov

Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:

Mária Chrenková 81 rokov

Vincent Boldiš 81 rokov

Imrich Bujna 84 rokov

Štefan Gašparových 85 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

27.9.2019 Bronislava Rybanská,
rodičia Monika a Tomáš

6.10.2019 Adam Križma,
Miroslava Bujnová a Martin Križma

SOBAŠE

14.9.2019 Petra Lepejová a Lukáš Hudok

† OPUSTILI NÁS †

Dominik Bujna *14.12.1928 † 16.10.2019

POĎAKOVANIE

S veľkým zármutkom sme sa 19.10.2019 rozlúčili s naším otcom, dedkom a pradedkom **Dominikom Bujnom**. Touto cestou vyslovujeme poďakovanie všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí ho vypravovali na poslednej ceste. Ďakujeme za slová útechy a kvetinové dary, ktorými ste sa snažili zmierniť náš žal.

Smútiaca rodina

SPOMIENKA

Dňa 26.októbra sme si so smútkom v srdci pripomenuli prvé výročie od chvíle, čo nás navždy opustil drahý manžel, otec, starý otec

Dominik Maťašeje

S úctou a láskou spomína celá smútiaca rodina

SPOMIENKA

V našich srdciach si stále s nami...

Dňa 25.októbra uplynulo 20 rokov, čo nás opustila naša mama a babka

Božena Dobiašová

S láskou a úctou venujú ti chu spomienku syn František a dcéra Elena s rodinami.

Začnem s tým, s čím sme mali asi začať pred realizáciou stavby „Rekonštrukcia (oprava) povrchov miestnych komunikácií, usmernenie – regulácia dažďových vôd, demontáž a doplnenie cestných obrubníkov s výškovou úpravou“, citáciou z „Príručky zákazníka“ realizačnej firmy (ISO 9001). „Naši pracovníci sú vybavení všetkým potrebným náradím a technikou. Pracujú podľa overených pracovných postupov a vnútrofiremných smerníc. Majú na výkon činností potrebnú kvalifikáciu, preto Vás prosíme o elimináciu prístupu rôznych „mudrlantov“ na stavbu. Vo vlastnom záujme nerozptyľujte našich pracovníkov svojou „starostlivosťou“, aby sa mohli plne sústrediť na kvalitu práce. Taktiež sa nevzrušujte pri pohľade na rozostavané dielo. Jednotlivé objekty vyzerajú počas realizácie hrôzostrašne (niečo sa zdá vysoko, iné hlboko). Spoločnite sa na nás!“

„KONEČNÁ PODOBA NÁMESTIA...“

Tolko citácia z príručky. Asfaltovanie bolo pred realizáciou viackrát konzultované a kompetentní vyslovili uznanie s precízne pripraveným priestorom – výškovým aj smerovým – na asfaltovanie. A to sa dalo iba z vopred vypracovaného projektu – nie bez projektu, či projektového zámeru. Pre zvýšenie životnosti plochy, na ktorej sa otáčajú autobusy a autá, sa použil kvalitnejší – modifikovaný (pružnejší) asfalt.

Ako som už v niektorom Cluse uviedol, za podložie pod asfalty asfaltárska firma nezodpovedala. A dať asfalt doslova na blato, či nepatrnú vrstvu porušeného asfaltu, by bolo nezodpovedné a nezaručilo by to životnosť, dovolím si tvrdiť ani na jedno volebné obdobie. Podmokanie, dažď a mráz by asfalty rýchlo narušili. Preto sa plocha pod asfalt spevnila materiálom KSC (kamenivo spevnené cementom). Uvedeným materiálom sa zmenili aj odtokové pomery dažďových vôd. Vyhotovala sa sedimentačná šachta pri „vodárničke“, ktorá sa prepojila dažďovou kanalizáciou do už existujúcej kanalizácie za kultúrnym domom. Tým sa zabránilo vyplavovanie nánosov pri väčších dažďoch či búrkach až pred kultúrny dom. Vytvorením vydláždených plôch, priamych či ostrovčekov, bolo zámerom skľudnenie dopravy. V nedávnej minulosti na rýchle jazdy a vystráhanie na kolesách boli sťažnosti od niektorých obyvateľov. Museli opravovať plot, alebo žiadali označiť úsek znížením rýchlosti. Počas pohrebov či väčších kresťanských sviatkov, chaotické parkovanie väčšieho počtu áut spôsobovalo problémy šoférom autobusov SAD. Znemohlo sa im otáčanie alebo dokonca zaparkovanie do garáže. Tento problém sa vyriešil či vyrieši, keď majitelia áut budú parkovať na vydláždených plochách – ktoré sú na parkovanie určené – priame aj ostrovčeky. Nie sú to chodníky, sú to parkovacie miesta v ich plnej šírke. Asfaltové plochy zostávajú voľné a sú prejazdne obojsmerne, ich šírka 6 metrov to plne zabezpečuje. Presunom požiarnej zbrojnice na druhú stranu kultúrneho domu je zabezpečené použitie požiarnej techniky počas celých 24 hodín denne. Na uvoľnenom priestore vznikli ďalšie parkové miesta, dokonca pre dva autobusy – keď tam začúvajú. V minulosti bol problém pri požiari zo zbrojnice vytriahnuť potrebnú strieľku, keď pred ňou ktokoľvek parkoval pri autobus v noci. (Zažili sme to.) Na novom mieste vieme požiarnej zbrojnici zabezpečiť vnútorné aj vonkajšie osvetlenie z KD, ktoré tam doteraz roky nebolo.

■ Keď ešte práce s asfaltovaním naplno prebiehali...

Foto – Dana Smatanová

SPOMIENKA

Nikdy sa nevrátia tie krásne časy, keď sme boli všetci spolu. Hovorí sa, že čas všetko vylieči, v srdci spomienky však navždy zostanú.

So zármutkom v srdci sme si dňa 22.októbra pripomenuli druhé výročie úmrtia nášho drahého manžela, otca, svokra a starého otca

Jána Hajšu

ktorý nás navždy opustil vo veku 74 rokov. Kto ste ho poznali, venujte mu spolu s nami tichú spomienku.

Smútiaca rodina

Obec hradila náklady v rozsahu a výške, ktoré boli podľa výkazu – výmeru súťažené: Rehák Paving s.r.o. 49491,98 € vrátane DPH, STRABAG s.r.o. 66353,78 € vrátane DPH. V porovnaní s pôvodnou zmluvou, uzatvorenou Obcou Veľký Klíž so Strabagom zo dňa 2.11.2018 bola cena navýšená o 13955,24 € z dôvodu rozšírenia asfaltovej plochy o malú uličku a vyššej jednotkovej ceny za modifikovaný asfalt. Spolu obec platila 115845,76 € vrátane DPH.

Tento rozsah prác uzatvára prvú etapu revitalizácie priestoru „námestia“. Druhá etapa by mala zahrňať cestu pred kostolom s priestorom pri cintoríne alebo aj v cintoríne. To všetko podľa prípravy a finančných možností.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

Pestofarebná jeseň

Na dvere klope chladná jeseň, aby vystriedala horúce letné dni. Berie do rúk štetec a farbí listy stromov do teplých zlatistých tónov tohto ročného obdobia. Slnčné popoludnia sa skracujú a jedinou dočasnou záchranou teplého počasia je príchod babieho leta, ktoré tlmí prechod z horúčav do chladnejších dní. Kvety, ktoré hýrili všetkými farbami akoby boli na módnej prehliadke, sklňajú svoje útle hlavičky a ich púčiky sa vkladajú do zeme. Každá hruda zeme, ktorá vydala svoju úrodu, poberá sa k spánku. Toto poberanie – to je jeseň – doba zvážania a obaračiek. Poľnohospodár zaoráva zem, do ktorej vložil zrno ozimín.

Pre záhradkárov po celoročnej námahe prichádza ten najkrajší čas – zber úrody. Pýšia sa vypestovaným ovocím, ktorému slnečné lúče ešte v poslednej chvíli vyfarbili líčka tými najkrajšími farbami. Vietor sa tiež ujíma svojej moci a strháva pestofarebné šaty stromov. Vtáci, ktorí nám spríjemňovali svojím spevom celé leto, zrazu utíchli. Mnohé sa rozlúčili a odleteli do teplých krajín. Tie, ktoré tu zostali, posedávajú na konároch a vyčkávali na zabudnuté šťavnaté dobroty. Aj včely – robotnice sa stiahli do svojich domčekov, aby spolu prečkali toto chladné obdobie.

Jeseň má svoje čaro. Stačí si vyjsť za humnú či do parku pokochať sa tou nádherou, ktorú nám pani jeseň ponúka. *Anna Kňazeová*

O súťaži nabudúce

Čitateľskú súťaž o najpohľadnicu sme v októbri uzavreli a vyhodnotili. Navštívili sme tri rodiny, ktoré boli v tejto súťaži ocenené. Obsiahly článok, ako aj fotodokumentáciu sme však z priestorových dôvodov do tohto čísla nemohli zaradiť. Urobíme tak v novembrovom čísle. *Red.*

○ Urbárska chata sa v pondelok 7. októbra stala miestom pravidelného mesačného stretnutia našej seniorskej organizácie. Stretlo sa tam jej 24 členov. Stretnutie sa nieslo v slávnostnom duchu, keďže október je Mesiacom úcty k starším. Obohatiť stretnutie im prišli deti zo ZŠ Klátova Nová Ves pod vedením Mgr. Zuzany Dolnej. Pekné chvíle pri spoločnom posedení mali aj ďalší slávnostný rozmer. Člen klubu Ing. Anton Goga oslavoval životné jubileum 75 rokov.

○ Október bol mesiac, v ktorom sme, okrem všetkého iného, zaznamenali aj dve významné návštevy našej obce. Na inom mieste píšeme o privítaní Jozefa Geršiho. V utorok 15. októbra starosta obce vítal na obecnom úrade

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

nečakanú a prekvapujúcu návštevu. Do obce, kde prežil svoju mladosť a kde pôsobili jeho rodičia zavítal 90-ročný Ing. Pavol Berger z Bratislavy. Významný vodohospodársky odborník, v poslednom období spolupracovník našej redakcie a autor súborného VII. zväzkového diela **Spomienky Hradištana**.

○ RTVS pripravila rozhlasový výber z básnikovej zbierky Jána Badáňa **50 rokov samoty**. V dňoch 14.- 18. októbra vždy krátko pred 16 –tou hodinou na rádiu Devín si poslucháči vypočuli prednes vybraných básní v podaní renomovanej recitátorky poézie Zuzany Ocharovičovej.

■ **Ešte koncom minulého mesiaca – 26. septembra – sa uskutočnila na Vrch Hore brigáda. Jej iniciátorom bol nestor tunajšej turistiky Július Gubov. Zorganizoval partiu ochotných členov Klubu Slovenských turistov Ostrá ako i priateľov. Urobili potrebné úpravy a vyčistili okolie. Spoločne tak prispeli k tomu, že toto veľmi často navštevované miesto je stále udržiavané a pripravené k návštevám turistov, ako i milovníkov našej histórie.**

Foto – Jozef Bielich, Kračiny

○ **Tisícročná včela**, pôvodný slovenský muzikál podľa rovnomenného románu Petra Jaroša sa stal cieľom autobusového zájazdu, ktorý zorganizovala predsedníčka ZO JDS Irena Bujnová. V Divadle Andreja Bagara v Nitre si vo štvrtok 17. októbra občania našej obce, ako i susednej Ješkovej Vsi, pozreli toto klasické a známe dielo, ktoré pred rokmi preslávilo jeho filmové spracovanie.

○ V tomto mesiaci náš spevokol **Klížania** účinkoval nielen v susednej obci Ješkova Ves, ale aj v obci Kolačno. V oboch prípadoch to bolo účinkovanie pri príležitosti: Október mesiac úcty k starším. V oboch obciach vládla dobrá nálada, pohostinnosť, spev a aj vysoká účasť seniorov.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

MIMORIADNY MISIJNÝ MESIAC

(Dokončenie zo str. č. 1)

Cirkev ohlasuje Božie slovo nie preto, aby ako nejaký spolok rozšírila svoju členskú základňu. Robí tak preto, že všetci ľudia sú povolani k spásu a majú sa stať bratmi a sestrami v jednej rodine Božích detí. Práve v Cirkvi môžu byť prekonané všetky rozdiely národnostné, rasové či kultúrne. Túto skutočnosť umožňuje hlboké vedomie, že všetci sme vykúpení Kristovou obetou na kríži a všetci sme jedným krstom začlenení do Cirkvi. Cirkev je živý organizmus, preto má schopnosť a predpoklady stále rásť. Avšak je zložená z ľudí. Žiaľ, nie všetci sú jej živými údmi. Malo by nám záležať, aby sme boli živými údmi, cez ktoré prúdi život do celého organizmu Cirkvi. Je to aj prejav našej vďačnosti za dar krstu a ďalších sviatostí, ktoré sme prostredníctvom Cirkvi prijali. V Cirkvi sme spoznali Ježiša Krista a v Cirkvi si prežívame spoločenstvo Božích synov a dcér. To je ďalší dôvod našej vďačnosti voči Cirkvi.

Túto vďačnosť prejavujeme autentickým kresťanským životom, ktorý je príkladom a povzbudením aj pre druhých ľudí. Toto je naše misijné poslanie v dnešnom svete. Misijná nedeľa je aj pre nás príležitosťou si to uvedomiť a povzbudiť sa v odhodlaní žiť pravdivým kresťanským životom.

Ako to môže vyzeráť v praxi, nám ponúka inšpiráciu Svätý Otec František: „Mnohí ľudia sú presvedčení, že byť misionárom je úlohou vybraných mužov a žien, ktorí odchádzajú do ďalekých krajín. Misionárom má byť každý pokrstený človek: Študentka, ktorá sa ako dobrovoľníčka venuje deťom; mladý muž, ktorý nemá problém odviezť babku k lekárovi; starý otec, ktorý ochotne vozi vnučku na krúžky; vnímavá matka, ktorá sa o čerstvo upečený koláč podelí s kamarátkou, ktorej pečenie nejde; uznávaný manažér, ktorý si na dialku adoptoval niekoľko študentov v Indii; nevládna stará žena, ktorá sa oddane každý deň modlí za kňazov. Láska je vynaliezavá a spôsobov, ako môžeme naplniť Ježišovu výzvu, aby sme ohlasovali evanjelium všetkým, je nespočetné množstvo.“

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

POZVÁNKY

V sobotu 9.11. **OZ TU ŽIJEME – HIC VIVO** a **Obecný úrad Veľký Klíž** srdečne pozývajú deti, rodičov a starých rodičov na **Lampiónový sprievod obcou**. Začiatok je o 16.00 hod. pred Obecným úradom, následne sa sprievod presunie do kultúrneho domu, kde odohrá o 17.00 hod. divadlo Clipperton rozprávku. V kultúrnom dome zároveň prebehne burza hračiek a kníh.

.....

Obecný športový klub futbalový oddiel Tatra Veľký Klíž srdečne všetkých pozýva na **KATARÍNSKU ZÁBAVU** ktorá sa bude konať v sobotu **30. novembra 2019** v KD v Klížskom Hradišti. Pripravená bude tombola, chutná večera a do tanca bude hrať Mistrál. Vstupenky budú k zakúpeniu na obvyklých miestach.

Ani dlhých 60 rokov neodlúčilo Jozefa Geršiho od jeho rodnej obce

Detstvo nám v životoch vytvára nielen pevný základ našej budúcnosti, ale krásne detstvo nám umožňuje aj v dospelosti prežívať pocity šťastia, radosti a ne jeden z nás zľahka zatúži byť znovu tým bezstarostným dieťaťom. Radi sa vraciame na miesta, ktoré nám pripomínajú tieto emotívne okamihy radosti, niekedy aj sklamaní, či smútku. Veď všetky emócie nás od raného detstva formovali a učili konfrontovať samých seba so životnými skúškami. V mojom živote bola pre mňa vzácna aj chvíľa, keď som spoznala pána Jozefa Geršiho, alebo dedka Jožka, ako mu už familiárne hovorím. Pred pár dňami oslávil jubileum, úctyhodných 95 rokov a aj napriek tomu, že od roku 1960 sa stala pre neho domovom Spišská Nová Ves, na svoju rodnú obec nikdy nezabúda a vždy nám o nej nostalgicky, no s radosťou a pútavo rozpráva.

Rodný Klíž

Pán Jozef Gerši sa narodil 8. októbra 1924 vo Veľkom Klíži. V obci, o ktorej som spočiatku len počúvala, ale môj manžel Róbert, vnuk pána Geršiho, mi s radosťou aj naživo ukázal, kde bol dedkov rodný dom, kde vyrastal, kde sa hrával. Je veľmi málo starých rodičov, ktorí sa vnúčatám venujú tak oddane, ako to robili a stále robia manželvia – starí rodičia Geršiovci. Za našu existenciu vďačíme našim predkom, a preto je dôležité poznať ich život a miesta, kde sa začali formovať korene našej rodiny a pán Jozef Gerši vždy rád rozprával a svojim vnúčatám ukázal, kde strávil prvé roky života a mladosť.

Umelecké nadanie cítim z dedka Jožka ešte aj dnes. Najmä počas našich rozhovorov o literatúre, umení alebo o vážnej hudbe. Hoci ho život nasmeroval skôr k praktickým činnostiam – ako učiteľa matematiky, fyziky a technickej výchovy, dozvedám sa, že v detstve počas základnej školy navštevoval divadelný krúžok, hral na husle, ktoré má dodnes odložené v obývačke, v mladosti pôsobil aj v Matici slovenskej a hneď je mi jasnejšie, prečo sa naše debaty uberajú týmto smerom. Zaujalo ma napríklad, že jednou z jeho súčasných obľúbených interpretiek je mladá sopranistka Patrícia Janečková a občas si spoločne pozrieme záznam jej koncertu z festivalu Viva musica! z roku 2011. Ale tých zaujímavých momentov v živote pána Jozefa Geršiho, je omnoho viac.

V kariére učiteľa ho nezastavil ani režim

Po tom, čo chodil na základnú školu vo Veľkom Klíži a neskôr do neďaleko vzdialených Bošian, sa v pomerne mladom veku vydal do hlavného mesta vtedajšej prvej Slovenskej republiky,

Bratislavy, aby vyštudoval Štátnu československú obchodnú akadémiu. Obdobie 2. svetovej vojny nebolo pre štúdium jednoduché. Na to, aby mohol byť umiestnený v internáte na Šancovej ulici (budova YMCA, v roku 1939 pre-

■ Manželia Geršiovci a dcéra Alenka.

menovaná na ÚSAK – Ústav sociálny a kultúrny), musel sa „dobrovoľne“ stať členom Hlinkovej mládeže, ktorá bola podriadená HSLŠ. Hoci jednou z úloh organizácie bola príprava brannej výchovy a predvojenský výcvik, Jozef Gerši sa podieľal len na príprave kultúrnych a informačných podujatí. Po úspešnom absolvovaní strednej školy sa aj napriek ťažkým pomerom v spoločnosti nevzdal svojho sna a odišiel študovať do Prahy Vysokú školu politickú a sociálnu. Víťazný február v roku 1948 spečatil osud tejto vysokej školy, ktorá zmenila svoje zameranie a síce študentom bolo umožnené doštudovať, pán Jozef Gerši musel odísť za štúdiom do Brna. Silnejúci tlak socialistickej spoločnosti „nútil“ zastávať ľudí funkcie a hájiť záujmy, ktoré sa priechili ich vnútornému presvedčeniu. Z tohto dôvodu otec pána Jozefa Geršiho odmietol vstúpiť do JRD, čo malo za následok, že študentská rada pánovi Geršimu neumožnila pokračovať v štúdiu. Vrátil sa do rodnej obce Veľký Klíž a štúdium učiteľstva matematiky a fyziky dokončil napokon vo forme externého štúdia v Nitre. Popri štúdiu začal vyučovať na základných školách

v Klátovej Novej Vsi a v Bošianoch, kde sa zoznámil aj s Annou Andrášovou, dnes pokojne môžeme nazvať – svojou osudovou ženou. Do Veľkého Klíža totiž prišla len na návštevu. V roku 1953 mali svadbu a o rok na to, presne 1.1.1954 sa im narodila dcéra Alena a o štyri roky neskôr, 2.5.1958 aj syn Ľubomír.

Nový domov

V roku 1960 sa novým domovom pre manželov Geršiovcov stalo mesto Spišská Nová Ves. Anna pochádzala z neďalekého Ždiaru a v Spišskej Novej Vsi už vtedy žil aj jej brat Maroš. Pre Jozefa nájsť si pracovné miesto pedagóga v novom meste vôbec nebolo jednoduché. Najmä pre spomínané antipatie jeho otca s režimom, avšak napokon začal pôsobiť na základnej škole v neďalekej obci Harichovce. V Košiciach si doplnil vzdelanie kvalifikačnou skúškou o vyučovanie technických prác a na jeho ďalších pôsobiskách – základnej škole na Hviezdoslavovej ulici a neskôr základnej škole na Lipovej ulici, vyučoval okrem matematiky a fyziky aj technické práce. Práve tie sa pre neho stali nielen predmetom, ktorým odovzdával manuálnu zručnosť mladej generácii, ale aj vášňou. Vnuk pána Jozefa, môj manžel Róbert, mi často s nostalgiou opisuje, ako u dedka Jožka trávil najradšej čas v jeho malej stolárskej dielničke a sledoval ho pri výrobe či už menších ozdobných predmetov, alebo nábytkov. V ich dome sú dodnes jeho vlastnoručne vyrobené nábytky, ako napríklad obývací stena, a tie murované steny zasa zdobia jeho drevené obrazy, takzvané intarzie, čo je skladanie, rezanie a vrstvenie drevených dýh, ktoré neskôr vytvárajú pozoruhodné obrazy. Je to

■ Výlet s manželkou, deťmi a svokrovcami v Dobšinskej ľadovej jaskyni.

precízna, náročná, ale zato jedinečná a nádherná ručná práca. Veď kto navštívi obecný úrad vo Veľkom Klíži, nech si v zasadacej miestnosti všimne na stene dve drevené intarzie – konkrétne štátny znak Slovenskej republiky a erb obce Veľký Klíž, na ktorom je vyobrazený kostolík sv. Michala. Obe intarzie vyrobil pán Jozef Gerši.

Je pre mňa inšpirujúce a obdivuhodné, ako dedko Jožko ani po šesťdesiatich rokoch nezabudol na svoju rodnú obec. Takmer počas každej návštevy u nich doma mi ukazuje obecné noviny Nový Clus, do ktorých autorsky prispel aj niekoľkými článkami. Vidím, ako ho aj napriek úctyhodnému veku neustále zaujíma dianie v rodnej obci a ako oduševnene rozpráva o svojich príbuzných, či už predkoch Geršovcoch, alebo o svojej nebohej sestre Márii a jej deťoch – Dušanovi a Milanovi a ich deťoch, bratrancovi Rudolfovi a jeho rodine. O to viac ma potešilo, keď sa začiatkom októbra rozhodol môj manžel Róbert zobrať dedka znovu na Veľký Klíž, pričom jeho nedávna návšteva rodnej obce mala ešte oveľa väčší význam, ako tie minulé. Týmto chceme celá rodina Geršovcov úprimne poďakovať starostovi obce pánovi Ing. Antonovi Stankovi, zvlášť pánovi šéfredaktorovi Nového Clusu Petrovi Maťašeje a celej redakčnej rade obecných novín, že pre pána Geršiho pripravili vrúcne privítanie na obecnom úrade. Verím, že nám o tejto návšteve, ako aj o ďalších spomienkach a zážitkoch z Veľkého Klíža bude ešte dlho rozprávať.

Text: Mgr. Denisa Gerši
Foto: archív Jozefa Geršiho

■ Starosta obce Ing. Anton Stanko v rozhovore s jubilantom Jozefom Geršim.
Foto – Peter Maťašeje

Slovo šéfredaktora

Je málo ľudí, ktorých stretnúť znamená obohatiť svoj vlastný život. Povedal to raz ktosi múdry a ja mám túto myšlienku naozaj rád. Už som ju tuším aj v našich novinách použil, no dovoľím si to zopakovať. Napadla ma totiž vo chvíli, keď sa 4. októbra otvorili dvere na zasadačke nášho Obecného úradu. Predo mnou stál vzácny človek, 95-ročný jubilant, klížsky rodák. Najstarší žijúci človek, ktorý vzišiel z prostredia Veľkého Klíža. Po roku 2005

■ Redakčný kolektív Nového Clusu počas vzácných chvíľ strávených v spoločnosti nášho rodáka.
Foto – Róbert Gerši

Neraz sa hovorí, že vraj staroba – choroba. Nie je to vždy pravda. Starnutie je predsa prirodzený jav každého žijúceho tvora a neprichádza naraz. A tak, či sa nám to páči alebo nie, musíme sa zmieriť so skutočnosťou, že staroba je nevyhnutná. Človek sa snaží prirodzene žiť čo najdlhšie a tešiť sa z každého nového dňa. Kolíska – hrob. To sú dva póly spojené životnou cestou človeka. Každý má vyhradený iný úsek cesty. Snažme sa, aby bola tá cesta čo najdlhšia a najsnámejšia.

Kľúčom, ktorý otvára brány dlhého života je správna životospráva, pohyb na čerstvom vzduchu, vyhýbanie sa duševnému napätiu, dobrá nálada, pokojný a usporiadaný život. Ľudia, ktorí sú z akýchkoľvek dôvodov vyradení z práce, si chcú zachovať sebaúctu. Neukazujme im, že sú nepotrební. Práve v tomto období potrebujú viac priateľov, spoločnosť a vlúdne slovo.

Väčšina starých ľudí si bez práce nevie predstaviť život. Priam nenávidia nečinnosť a zabíjanie prázdneho času. ešte vládzu pracovať, udržuje v povedomí, železa. Toto vedomie

Chceme dlho žiť

Už samo vedomie, že robiť užitočné veci ich že nepatria do starého vplýva aj na ich duševné zdravie. Je dobre, ak majú svoje koníčky, ktorým sa venujú aj v starobe, a tým majú záujem o všetko, čo sa okolo nich deje. Skúsenosti a znalosti, ktoré nazhromaždili za dlhé obdobie života sú užitočné aj pre mladšiu generáciu. Mnohí sa stále vzdelávajú, aby svoje poznatky sklátili s novými znalosťami a to im dáva chuť do života a robí ich duševne sviežimi a mladými. Kto sa dožíva jesene svojho života v kruhu svojich potomkov, ktorých s toľkou láskou a starostlivosťou pripravoval zdolávať úskalia, úspešne prekonávať prekážky, tešiť sa z úspechov, ten môže pokojne prežívať dni a roky šťastnej staroby. To je ich víťazným zakončením životného diela a poslania na Zemi.

Neraz sme svedkami, ako blízki strpcujú život starým a hlavne nevládnym ľuďom. Nemajú voči nim dostatok úcty a rešpektu a tým ich pripravujú o pokojný spánok a okrádajú ich o radosť v jeseni ich života. K starším ľuďom treba pristupovať trpezlivo, bez predsudkov. Veď aj my raz budeme starí, aj voči nám bude možno treba mať veľa ohľadov. Správajme sa k starým tak, ako si želáme, aby sa správali mladí voči nám, keď budeme starí.

Anna Kňazeová

sme sa stretli osobne druhý krát. Jozef Gerši (prišiel aj so svojim vnukom Róbertom) zavítal do svojho rodiska, navštívil rodinu, bol na cintoríne, v kostole, na Hôrke... Napokon sa stretol s nami. Redakčným kolektívom Nového Clusu, vedúcou súboru Chor de Clus Mgr. Máriou Zajacovou a starostom obce Ing. Antonom Stankom.

Spojitosť Jozefa Geršiho s Novým Clusom je väčšia ako by ste si dokázali predstaviť. Už od prvých rokov jeho vydávania je spolupracovníkom, príležitostným dopisovateľom a významným korešpondentom. V mojom archíve, týkajúcom sa redakcie novín, sa nachádza 77 listov (!!) zo Spišskej Novej Vsi. Obsahujú mnoho podnetov, cenných informácií, historických faktov a spomienok (všetky ešte neboli ani použité). Klížsky rodák pán Gerši patrí k tým málo ľuďom, ktorí vždy dokázali a dokážu oceniť našu prácu. Predovšetkým vďaka takýmto čitateľom a spolupracovníkom ešte vždy nachádzame silu, energiu, chuť a nepoľavujeme vo vytrvalosti. To je tá povestná spätná väzba. U Jozefa Geršiho sme ju vždy nachádzali, nachádzame a verím a želim si, že ešte dlho nachádzať budeme.

Peter Maťašeje

ČARO JESENE

(Dokončenie zo str. č. 1)

ako živý. Zaujímavá krajinka z lesných plodov mala menovku NICOLAS. Aj škôlkari mali na svojich stoloch „všehochuť“. Sarah Chrenková priniesla zo záhrady svojich rodičov sladučké červené jabĺčka, ktoré sú tiež symbolom jesene tak ako papierové šarkany. Stoly zdobili aj nádherné sfarbené listy. Košíčky plné jesenných plodov, ale i výtvorov ich maličkých, ale šikovných ručičiek. A medzi nimi sedeli aj háčkované postavičky zajaca a myšky, bábiky a medvedíka. Tieto nádherné postavičky nemali menovku, ale dozvedeli sme sa, že ich háčkuje škôlkárska pani riaditeľka Darinka Halmová. Najväčší aranžmán bol rebrík dvoják. Irenka a Marek Bujnoví na jeho šteblíky dali poličky plné krčiazkov, vrecúšok s plodínami, na špagátiku sa sušili papriky a makovice. Za nimi boli o stenu opreté kukurice aj s byľou. Na zemi okolo toho ovocie, zelenina a zaváraniny. Dianka Strmeňová vyrezala na 7 tekvic rôzne motívy. Sovu, kvietky, strašidielko a každá tekvica bola inej farby. Sovu, ale pre zmenu drevenú, zhotovil rezbár Dušan Hudok. Ako po iné roky tak aj tento rok Dáša Hudoková priniesla na jesennú výstavu z každého druhu húb, ktoré v lese našla. Svoje výrobky na predaj ponúkli: Emília Hudoková,

■ Výstava zaujala malých aj veľkých. Foto – Dana Smatanová

195. V mene všetkých návštevníkov tejto vydarenej výstavy ďakujeme organizátorom, vystavovateľom a každému, kto prispel svojou pomocou.

No a keďže zeler je veľmi zdravý, ale v našej kuchyni nie veľmi atraktívny, prinášam recept Irenky Bujnovej. Možno sa stane vašim obľúbeným zelerovo-tvarohová nátierka: 1 stredne veľký zeler očistíme a varíme asi 20 minút do polomäka. Necháme vychladnúť a postrúhame na jemnom strúhadle. K postrúhanému zeleru primiešame 100 g tvarohu, 3 lyžice majonézy a 100 g kyslej smotany. Dochutíme jednou lyžičkou citrónovej šťavy, korením a soľou. Podávame na tmavom pečive posypané petržlenovou vňaťou a nasekanými orechmi.

Anna Hudoková

Šarkany nad dedinou

Jednou z činností, ktoré sa viažu k jeseni je púšťanie si šarkanov. Už niekoľko rokov organizuje OZ TU ŽIJEME ich spoločné púšťanie. Prvú októbrovú nedeľu si prídu na svoje všetky „umelecké“ duše, pretože môžu ukázať svoj talent v súťaži o najzaujímavejšieho doma vyrobeného šarkana. Porota to má každý rok ťažké. Tento rok vyberali z 35 šarkanov. Každý súťažiaci si odniesol drobnosť za svoju snahu pri výrobe šarkana a tie naj boli odmenené hodnotnými cenami. Ak ste to tento rok nestihli, nevadí, veď o rok si púšťať šarkanov budeme zas. ☺

Text – Mgr. Zuzana Dolná Foto – D. Smatanová

OZNAMY

Obecný úrad oznamuje občanom, ktorí majú záujem o kominárske služby, aby sa nahlásili na obecnú úradu do 8. novembra 2019. Práca bude vykonávať kominár Klačanský.

.....

Obecný úrad Veľký Klíž oznamuje občanom, že 31. decembra 2019 usporiada SILVESTROVSKÚ ZÁBAVU.

INZERÁT

Predám cirkulár. Cena dohodou. Tel.: 038/5429429

SVADBA opäť zožala úspech

Kedy a kde? V nedeľu 20. októbra v Žabokrechoch nad Nitrou. Október je venovaný úcte k starším, tak sme dostali pozvanie v rámci programu Mesiaca úcty k starším. V hľadisku ich ale nebolo veľa vzhľadom na veľkosť tejto obce. Asi je to mladá obec, keď dôchodcov majú tak málo. Naše predstavenie prítomných, medzi ktorými boli aj naši občania, zaujalo a bolo často prerušované zaslúženým potleskom, čo prispelo k uvoľnenej atmosfére na javisku aj v hľadisku. Nenarušili ju ani stratený scenár, ani zapatrošené okuliare harmonikára. Všetko išlo tak, ako malo. Po záverečnej piesni nasledovala pochvala za udržiavanie tradícií a poďakovanie od hostiteľov. Ing. Anton Stanko predstavil divákovi autorku programu Mgr. Máriu Zajacovú, ktorej poďakoval a odovzdal jej kyticu kvetov. Nechýbalo ani spoločné foto. Potešilo nás, že družbovia sa tentoraz rozhodli neponáhľať na internát a zostať s nami. Boli sme pozvaní na posedenie s bohatým občerstvením. O dobrú náladu sme sa postarali našimi piesňami. V autobuse cestou domov sme išli ako zo školského výletu – spievali sme ľudovky ako za starých čias.

Ing. Zuzana Holáková

Dňa 25.9.2019 sme si v našej škole pripomenuli „Svetový deň mlieka“. Je to spôsob ako upozorniť deti na dôležitosť pitia mlieka a na jeho zdravotné prínosy pre rastúce deti. Za týmto účelom sme pre naše deti pripravili chutný puding s ovocím. Ďalej sa 3.10.2019 konali v našej škole tvorivé dielne. Prichystané bolo aj malé občerstvenie. Zúčastnili sa ich mamičky a staré mamy spolu s deťmi. Pod ich rukami vznikli krásne aranžmány, ktoré boli vystavené na jesennej výstave v kultúrnom dome v Klížskom

AKTIVITY V NAŠEJ ZŠ VEĽKÝ KLÍŽ

■ V škole si deti pripomenuli Svetový Deň mlieka.

■ Tvorivé dielne za pomoci rodičov.

Hradišti. Za účasť na tvorivých dielnach sa im aj touto cestou chceme poďakovať. Deň otvorených dverí v kasárňach prilákal aj nás do svojich priestorov. Preto sme sa 1.10.2019 vybrali do Topolčian. Naše deti si mohli prezrieť rôzne zbrane, tanky, vojenskú techniku a sadnúť za volant hašičského, alebo policajného auta. Taktiež sa na chvíľu zahrali na jednotku rýchleho nasadenia. Vojaci ich vyzbrojili helmou, obuškou a ochranným štítom. Z kasárni deti odchádzali plné zážitkov a s vojenským maľovaním na tvári.

Dňa 17.10.2019 sme navštívili kino v Partizánskom. Deti si pozreli rozprávku „PSIE VELIČENSTVO“. Návštevu kina mali deti, ako odmenu za celoročný zber papiera.

Iveta Deviatková

■ Skúška vojenského postroja v kasárňach.

NEVŠEDNÁ NÁVŠTEVA

Starosta obce Ing. Anton Stanko vítal v piatok 4.októbra dopoludnia na pôde našej obce pozoruhodnú návštevu z Českej republiky. Štvorica mužov z Národného pamiatkového ústavu v Ústí nad Labem v rámci študijnej cesty postupne navštevuje (-vila) celkom desať kostolov na Slovensku. Návštevu týchto kostolov realizovali v rámci projektu ktorý znie „Premena stre-

dovekého vidieckeho kostola ako symbolu duchovnej tradície a lokálnej identity. Financovaný je z Programu aplikovaného výskumu a vývoja národnej a kultúrnej identity Ministerstvom kultúry Českej republiky. Plánované boli a sú aj zahraničné cesty za účelom štúdia analogických, či naopak atypických príkladov, ktoré pomôžu riešiť niektoré študované otázky stavebno-historického vývoja kostolov na území Českej republiky a porovnať ich so zahraničnými príkladmi. Ako uvádza ju v správe: „Štúdium zahraničných lokalít rovnako pomôže lepšie zasadiť skupinu nimi skúmaných kostolov do stredoeurópskeho kontextu“.

Na Slovensku navštívili desať kostolov v obciach Malá Mača, Gáň, Čierny Brod, Diakovce, Dražovce, Veľké Chyndice, Kostolany pod Tribečom, Veľký Klíž, Klátova Nová Ves – Sádok a Nitrianska Blatnica.

Netreba snáď zdôrazňovať, že zaradenie nášho románskeho kostolíka do tohto výskumu a záujem týchto odborníkov nás naozaj môže len tešiť. Okrem iného to opätovne a znovu podčiarkuje význam a osobitosť našej najvýznamnejšej historickej pamiatky.

Peter Maťašeje

■ Odborníci z Českej republiky pri románskom kostolíku na cintoríne v Klížskom Hradišti. Zľava Mgr. David Otáhal, Mgr. Jaroslav Skopec, Mgr. Miroslav Nový a Mgr. Michal Panáček.

Foto – Ing. Anton Stanko

FUTBAL A – mužstvo

29.9. 9.kolo Biskupice – Veľký Klíž 3:1
góly OŠK – Patrik Gahér, Jakub Bielich, Martin Stanko

6.10. 10.kolo Veľký Klíž – Rybany 1:1 (1:1)
gól OŠK – S.Beliansky

13.10. 11.kolo Dolné Naštice – Veľký Klíž 4:1 (2:1)
gól OŠK – Ján Kučera

19.10. 12.kolo Veľký Klíž – Dvorec 1:2 (0:2)
gól OŠK – Ján Kučera

27.10. 13.kolo Ostratice – Veľký Klíž 5:4 (3:0)
góly OŠK – D.Šarina - 2, Juraj Chrenko, P.Duša.

–pm–

Gerlach – najbližšie k oblakom

Koľko krás má v sebe tento svet a hlavne toto naše malé, no krásne Slovensko. Niekedy sa pýtam, prečo sa ľudia naháňajú do všetkých kútov sveta, keď ešte nespoznali krásu svojho rodiska. Čo napríklad taký bod najbližšie k nebu, ktorý leží na severe?

Prekrásne výhľady, tichá atmosféra, takmer kolmé skalné steny. Takto môžeme stručne opísať výstup na Gerlachovský štít. V krásne sobotňajšie skoré ráno, 12. októbra 2019, po prenocovaní na Sliezske dome, sme sa vybrali na Gerlachovský štít. Samozrejme, nie sami. Naším vodcom bol Ján Korenko, ktorý je horským záchranárom vo Vysokých Tatrách.

Naša (horolezecká) túra sa začala v nadmorskej výške 1670 m n.m. a pokračovala k Batizovskému plesu priamo pod Gerlachom. Prieťažná voda, ktorá je obklopená ozrutnými štítmí nás nútila pokračovať. Doposiaľ sme šlapali len po hrboľatom kamenistom teréne, no čím ďalej, tým viac sme sa približovali ku vertikálnym stenám. Samozrejme, museli sme byť vybavení mačkami, sedačkami na istenie, karabínami... a tu sa začalo práve horolezectvo. Pre nás nič nové, dych berúce. Po tri a pol hodín sme stáli na najvyššom vrchu Slovenska. A tu som cítila neuveriteľný pocit krásy prírody a vďaka, že som tu mohla stáť. Ešte však nebol koniec. Tvárou do doliny, ako pavúk. Takto zneli inštrukcie pre zostup.

Prekonali sme samých seba, zdolali kolmé steny, ba aj previsy. Po siedmich hodinách sme sa dostali znova na miesto, kde sa naša túra začala.

■ Paulína Maťašeje a Mária Bielich sa úspešným výstupom na Gerlachovský štít dostali do elitnej turisticko-spoločnosti z klížskej doliny (Ješkova Ves, Klíž a Klížske Hradište) ktorá sa môže pochváliť tým, že všetci jej členovia zdolali najvyšší vrch našej krajiny. Spomínaný počet sa výstupom mladej dvojice zvýšil na číslo 30!! Na snímke zľava Mária Bielich, ktorý sa stal v poradí siedmym pokoriteľom Gerlachu z Ješkovej Vsi, horský vodca Ján Korenko a Paulína Maťašeje.

TRADIČNÁ TÚRA - K SUSEDOM CEZ HORY

Pestrofarebné padajúce lístie v jesenných lúčoch slnka sa poľahky vznášalo povetím, keď sa 18-členná skupina turistov z KST Ostrá Veľká Klíž pohybovala v horách na tradičnom podujatí. Je ním obľúbená nenáročná túra smerujúca k našim susedom cez hory – Kolačnu. Všetko začalo v nedeľu 20. októbra o desiatej predpoludní, keď nás privítal predseda klubu. Modrou značkou sme postupovali ku Vrchu Hore. Na tomto mieste sa v poslednom období dejú pozitívne zmeny. Jednu z nich sme zistili práve v spomínaný deň. Lesy SR tu inštalovali novú informačnú tabuľu „Les nie je smetisko“. Návštevníkov názornou (pre deti hravou) formou informuje o dobe rozkladu odpadu. Pod novým prístreškom sme sa zdržali viac ako sme plánovali. Klížsky rodák žijúci v Šuriankach Jozef Sasko, člen nášho turistického klubu, po

stole porozkladal orechové a makové bratislavské rožky, slané pečivo a tiež pohárik. Oslavovalo sa jeho jubileum – 70 rokov. Medzitým nám neznámy mladý muž urobil spoločnú fotografiu.

Podujatie pokračovalo smerom k obci, do ktorej turistické putovanie naberá peknú tradíciu. V Kolačnej boli niektorí na rodinných návštevách. Ostatní sa osviežili a oddýchlili si a potom sme všetci spoločne cez Ondrášovu postupovali ku kaplnke Sv. Rodiny na rozhraní kolačianskych a hradišských hôr. Tu nás čakala rodina Kráľová z Ješkovej Vsi. Ešte malé posedenie a potom už len návrat domov. Počas tejto 15,5 kilometrovej túry sme síce nezdovali žiadne veľké kopce, ale to vôbec nevadilo. Jesenné putovanie v takmer komornej atmosfére bolo pekným využitím voľného času. Spokojnosť všetkých po návrate to len potvrdzovala.

Peter Maťašeje

HORNONITRIANSKA

ENDURO SÉRIA SAMOVI VÝŠLA

V minulom čísle Nového Clusu sme písali o úspechoch Samuela Bielicha v tejto regionálnej cyklistickej súťaži. V sobotu 28. septembra sa zúčastnil záverečného preteku v Bojniciach. Podľa jeho slov to bol kondične najnáročnejší pretek v sezóne, hoci sa išlo z kopca. Vo svojej kategórii Junior Samo skončil na peknom štvrtom mieste. Na konte mu k už získaným 35 bodom pribudlo ďalších 12 bodov. S potešením teda môžeme konštatovať, že Samo si s konečným počtom 47 bodov udržal celkové 2. miesto. K tomuto úspechu šikovnému mladému pretekárovi srdečne blahoželáme a prajeme ešte veľa šťastia na trati aj v budúcnosti.

Ing. Zuzana Holáková